

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 9/02-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. novembra 2002 predbežne prerokoval sťažnosť M. B., bytom Z. V., zastúpenej advokátkou JUDr. M. V., M., a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. B. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. augusta 2002 doručená sťažnosť M. B., bytom Z. V. (ďalej len „sťažovateľka“), označená ako „Návrh na začatie konania vo veci porušenia práva“.

Vo svojej sťažnosti sťažovateľka uvádza, že ako „*testamentárna dedička po zomrelej A. U., naposledy bytom B., týmto žiadam Ústavný súd v Košiciach o začatie konania proti Okresnému súdu Bratislava 3 Sadová 2. V roku 1992 podala na tunajší súd žalobu vo veci prejednávania dedičstva moja matka a až do dnešného dňa menovaný súd nedokázal ukončiť spor. Preto žiadam ako testamentárna dedička ktorá celých 10 rokov zastupovala svoju matku pri tomto spore aby súd konal a vyniesol rozsudok v prospech: M. B., B. a to odškodné vo výške stotisíc Sk za porušenie práva Okresným súdom*

Bratislava 3 Sadová 2 ukončenie sporu podanom na tunajšom súde proti pánom P. v ktorom žiadam vrátenie pozemkov a náhradu z užívania za uplynulých desať rokov. Náhradu škody za náklady spojené so súdnym konaním“.

Sťažnosť v predloženej podobe neobsahovala náležitosti ustanovené v § 20 a v § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a nebolo k nej pripojené splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnik na zastupovanie sťažovateľky pred ústavným súdom.

Na výzvu ústavného súdu na odstránenie nedostatkov sťažnosti, ktorá bola sťažovateľke doručená 19. augusta 2002, táto reagovala podaním označeným ako „*Porušenie práva podľa zák. 80/1992 parg. 17 odst. I priet'ahy v konaní*“, ktoré mu bolo doručené 23. augusta 2002. Sťažovateľka v tomto podaní upresnila návrh na rozhodnutie v tom zmysle, že sa domáha, aby jej ústavný súd priznal už spomínané „*odškodné*“ a zároveň žiada „*Nariadenie Okresnému súdu Bratislava 3 aby podľa zákona č. 293/1992 parg. 13 ukončil spor v prospech navrhovateľky*“.

V závere tohto podania sťažovateľka požiadala ústavný súd, aby jej bol v konaní pred ním ustanovený právny zástupca.

Ústavný súd uznesením sp. zn. IV. ÚS 9/02 zo 4. septembra 2002 nevyhovel žiadosti sťažovateľky o ustanovenie právneho zástupcu a súčasne jej uložil, aby mu v lehote 10 dní od jeho doručenia predložila splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnik na jej zastupovanie pred ním. V nadväznosti na to bolo 24. septembra 2002 ústavnému súdu doručené splnomocnenie, ktorým sťažovateľka splnomocnila na svoje zastupovanie v konaní vedenom na ústavnom súde pod sp. zn. IV. ÚS 9/02 advokátku JUDr. M. V., M.

Keďže sťažnosť sťažovateľky ani po doplnení na základe výzvy ústavného súdu nespĺňala všeobecné ani osobitné náležitosti návrhu na začatie konania podľa vyššie citovaných ustanovení zákona o ústavnom súde vyžadované pre sťažnosť fyzickej osoby v konaní o sťažnostiach, vyzval ústavný súd právnu zástupkyňu sťažovateľky, aby

nedostatky sťažnosti odstránila. Súčasne ju s odkazom na znenie príslušných ustanovení zákona o ústavnom súde poučil o podmienkach poskytovania ústavnej ochrany, ako aj o možnosti odmietnutia sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde v prípade, že by nedostatky sťažnosti neboli v určenej lehote odstránené. Právna zástupkyňa sťažovateľky na výzvu ústavného súdu, ktorú prevzala 27. septembra 2002, nereagovala.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd poskytuje ochranu ústavnosti za presne vymedzených procesných podmienok. Základnou procesnou podmienkou konania o ochrane základných práv a slobôd je predovšetkým podanie kvalifikovanej sťažnosti spĺňajúcej aspoň v minimálnom, zákonom predpísanom štandarde predpísané náležitosti, ktoré sú konkrétnejšie vymedzené najmä v § 20 ods. 1 a § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde sa sťažnosť (návrh na začatie konania) podáva ústavnému súde písomne a musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ju podáva, prípadne proti komu smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie sťažnosti a navrhované dôkazy.

Osobitné náležitosti sťažnosti sa vyvodzujú z ustanovení zákona o ústavnom súde, ktoré upravujú tento typ konania pred ním (§ 50 ods. ods. 1). Týmito náležitosťami sú označenie:

- a) ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili,

- b) právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody,
- c) proti komu sťažnosť smeruje.

O sťažnosti fyzickej osoby môže ústavný súd konať a rozhodovať len za predpokladu, že po začatí konania pri predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde) zistí, že sú splnené všetky ústavné a zákonné (procesné) predpoklady na to, aby prijal sťažnosť na ďalšie konanie a rozhodol o nej v konaní o veci samej.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd konkrétne skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, nemusí sa uznesenie odôvodniť.

III.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd návrhom na začatie konania viazaný.

Pokiaľ sa sťažovateľka svojou sťažnosťou domáha, aby jej ústavný súd priznal „odškodné“ vo výške 100 000 Sk za porušenie práva Okresným súdom Bratislava III a aby nariadil Okresnému súdu Bratislava III, aby podľa § 13 zákona Slovenskej národnej rady č. 293/1992 Zb. o úprave niektorých vlastníckych vzťahov k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov ukončil spor v jej prospech, zastáva ústavný súd názor, že takto formulovaný návrh rozhodnutia vo veci samej je nielen neurčitý a nezodpovedá čl. 127 ods. 1 ústavy, ale ani požiadavkám ustanoveným v § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

Čo sa týka sťažnosti sťažovateľky, ústavný súd konštatuje, že ako v pôvodnej sťažnosti, tak aj v doplňujúcom podaní k nej nie sú dostatočne a presne špecifikované podstatné náležitosti, ktoré musí takáto sťažnosť bezpodmienečne obsahovať. Sťažovateľka najmä vôbec neuvádza bližšie identifikačné údaje o konaní pred Okresným súdom Bratislava III, v ktorom má dochádzať k porušovaniu jej práv, a nešpecifikuje, ktoré základné práva alebo slobody mali byť podľa jej tvrdenia porušené.

Formulácia návrhu rozhodnutia vo veci samej, tak ako je vymedzená v sťažnosti sťažovateľky, neumožňuje ústavnému súdu preskúmať ju zo všetkých hľadísk ustanovených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, a preto nie je možné objektívne posúdiť, či neexistujú aj iné dôvody na jej odmietnutie podľa tohto zákonného ustanovenia.

Napriek tomu, že sťažovateľka je v konaní pred ústavným súdom zastúpená advokátkou, ktorú ústavný súd podrobne poučil, v akom smere je potrebné sťažnosť doplniť a odstrániť jej nedostatky, nebola sťažnosť doplnená predpísaným spôsobom a neobsahuje náležitosti, ktoré sú *conditio sine qua non* pre začatie konania pred ústavným súdom.

Ústavný súd na základe skutočnosti, že sťažnosť ani po jej doplnení nespĺňala predpísané náležitosti, a tiež s prihliadnutím na zákonným požiadavkám nevyhovujúcu formuláciu rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľka domáhala, sťažnosť po predbežnom prerokovaní odmietol pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. novembra 2002